

gospe županje Milice Hribarjeve zastavile vse svoje sile, da so dosegle oni namen, ki ga je imela veselica. Poseben sijaj je zadobila vsa prireditev po dejstvu, da se je udeležilo veselice tudi več odličnih Srbov in Hrvatov, med zadnjimi znameniti romanopisec gosp. Šandor Gjalski. Nad vse veselo je bilo v noči od 16. na 17. julija življenje v ljubljanski „Zvezdi“; osrečevalo nas je navdušenje, ki smo ga opazovali vsepovsod, z lepimi upi nas je navdajala narodna zavednost, ki je napolnila tako obile množice ta večer na kraj, kjer se je proslavljal spomin Prešernov, veseli smo bili z veselimi — le kadar smo se spomnili moža — Prešerna, kadar smo se spomnili sovraštva, ki je bilo plačilo njegov veliki ljubezni, nam je postalo nekamo grenko pri srcu, in pri taki priliki smo si želeli, da bi se Slovenci navadili že za življenja čislati svoje velike može! Kajti končno: Kaj pomaga Prešernu lep spomenik? Veselili se bomo samo mi, ki mu ga postavimo!

Prešernove razglednice. Med raznimi razglednicami, ki so se izdale ob veliki Prešernovi veselici in ki se bolj ali manj nanašajo na našega pesnika, je ena, ki zasluži, da je omenimo tudi v leposlovnem listu. Narisal jo je znani mladi umetnik M. Gaspari, ki je pri tej priliki iznova pokazal svoj fini okus in velike umetniške zmožnosti. Slika nam predočuje slovensko dekle v narodni noši, ko vtika našemu pesniku dehteč nagelj v gumbnico. Svedoki, ki so pesnika še poznali, trdijo, da je njegov obraz na sliki dobro zadet. V ozadju se dviga hrib, ki spominja na Šmarno goro. A nekaj posebnega je okvir okrog te slike! Sestavljen je iz štirinajstih src, katerih vsako obsega po eno vrstico iz magistrala k Prešernovemu sonetnemu vencu. Lepše si umetnik stvari ni mogel zamisliti! Razglednice se dobivajo pri založniku g. J. N. Sadnikarju v Kamniku.

Vseslovenski legitimacijski listek. Društvo svobodnomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ je založilo v prid „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s finim okusom izdelan legitimacijski listek, ki naj bi pridno segala po njem vsa slovenska društva. Risbo je izvršil član umetniškega društva „Vesne“ gosp. Smrekar.

Varijanta o Vegovi smrti. Vegov sestrič Jožef Peterka (sin Vegove sestre Marije in Jakoba Peterka) se je napotil l. 1802. po Vegovi smrti na Dunaj in tam poizvedel o Vegovi smrti sledeče: „Vega se je vsled svoje ogromne učenosti povzpел do visokih časti. L. 1802. je bil Vegov polk določen, da odmaršira z Dunaja, in Vega je dobil povelje, nakupiti za premestitev potrebnih konj. Vega je šel zato nekega dne s svojim znancem v dunajsko okolico, da bi nabavil konj. Tega Vegovega znanca je podkupila dvanajstotica visokorojenih odličnjakov, ki so Vega strastno črtili iz zavisti, da je dosegel „kmet“ tako visoko dostojanstvo, da so ga častile učene družbe vsega sveta in da ga je cesar pobaronil. Podkupljeni znanec ga je umoril in truplo vrgel v Donavo. Šele devet dni pozneje so našli Vegovo truplo v Donavi s tanko nitjo na kolec privezano.

Fridolin Kavčič.

Strossmayerjeva maska in doprsni kip. Znani hrvaški kipar Valdec name-rava uliti Strossmayerjevo masko v srebro. Ta maska naj bi krasila takozvano Strossmayerjevo sobo, ki jo prirede v akademični palači v Zagrebu. Da mu bo možno izvršiti ta namen, se je odločil napraviti več reprodukcij mrtvaške maske velikega biskupa v sadri ter njegovih doprsnih kipov. Cena maski ali kipu znaša 50 K. Naročila je pošiljati do 15. avgusta t. l. na naslov: R. Valdec, Zagreb, Prilaz 23 a. Naj bi bilo tudi med Slovenci dosti pospešiteljev tega podjetja.

